



## Poporul lui Dumnezeu, sigilat

### Sabat după-amiază

Completează și memorează: „Aceștia vin din necazul cel mare, ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului.” (Apocalipsa 7:14)

Mesajul deschiderii celor șapte peceti este că orice om care L-a cunoscut pe Hristos va avea parte fie de binecuvântarea adusă de prezența lui Dumnezeu în viața lui, fie de consecințele dureroase ale despărțirii de Dumnezeu. Primele patru peceti prezintă măsurile disciplinare luate de Dumnezeu pentru poporul Său ca să-l trezească din letargia sa spirituală și să-l facă biruitor. Pe de altă parte, poporul lui Dumnezeu suferă nedreptăți și este asuprit în lumea aceasta ostilă Evangheliei. La ruperea pecetii a șasea, Dumnezeu Se ocupă de cei care le-au făcut rău credincioșilor Lui.

Capitolul 7 este o paranteză între pecetea a șasea și pecetea a șaptea. Pecetea a șasea prezintă elemente legate de a doua venire a lui Hristos. După judecata celor păcătoși, aflăm că cei care vor sta în picioare în ziua revenirii lui Hristos vor fi cei pecetluiți.

Apocalipsa 7 ne dezvăluie o parte dintre caracteristicile poporul lui Dumnezeu din timpul sfârșitului, cealaltă parte apărând în Apocalipsa 14:1-5. Perioada istorică acoperită de scena din capitolul 7 coincide cu cea a parantezei introduse între trâmbița a șasea și trâmbița a șaptea (Apocalipsa 10:1 – 11:14), care înfățișează experiența și misiunea poporului lui Dumnezeu din timpul sfârșitului.

“După aceea am văzut patru îngeri care stăteau în picioare în cele patru colțuri ale pământului. Ei țineau cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vânt pe pământ, nici pe mare, nici peste vreun copac.

**Duminică, 3 februarie**

**Îngerii țin vânturile**

## 1. Ce prezintă Ioan în versetele următoare? Până când trebuie să țină îngerii vânturile? Ce se va întâmpla la încheierea pecetluirii?

Și am văzut un alt înger care se suia dinspre răsăritul soarelui și care avea pecetea Apocalipsa 7:1-3 Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas tare la cei patru îngeri cărora le fusese dat să vatăme pământul și marea, zicând: „Nu vatămați pământul, nici marea, nici copacii până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!” Apocalipsa 7:1-3

**2 Petru 3:9-14** “Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii, ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință.



În Vechiul Testament, vânturile simbolizează forțele distructive prin care Dumnezeu execută judecata asupra celor păcătoși (Ieremia 23:19,20). Sunt un alt mod de a descrie cele șapte plăgi care se vor abate asupra oamenilor nepocăiți înainte de a doua venire (Apocalipsa 16). Aflăm însă că ele vor fi ținute pe loc prin intervenția divină până la încheierea sigilării poporului lui Dumnezeu.

În perioada antică, pecetea era un semn al proprietății. În Noul Testament, pecetluirea simbolică arată că „Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai Lui” (2 Timotei 2:19). Dumnezeu își cunoaște credincioșii și îi sigilează cu Duhul Sfânt (Efeseni 1:13,14; 4:30). La sfârșitul timpului, sigiliul de pe frunte este semnul celor care aleg să fie de partea lui Dumnezeu (Apocalipsa 14:1). Dar nu este un semn vizibil aplicat pe frunte, ci, așa cum afirmă Ellen G. White, el semnifică „o consolidare în adevăr, atât intelectuală, cât și spirituală, în așa fel încât să nu poate fi clintiți” (Ellen G. White, *Evenimentele ultimelor zile*, ed. 2003, p. 158). Cei care se așază conștient și de bunăvoie de partea fiarei primesc semnul ei (Apocalipsa 13:16,17).

De-a lungul istoriei, credințioșii poporului lui Dumnezeu a fost testată în diverse moduri. Însă, în criza finală, testul va fi păzirea poruncilor lui Dumnezeu (Apocalipsa 12:17; 14:12) și, în special, a poruncii a patra (Apocalipsa 14:7). Sabatul a fost semnul poporului lui Dumnezeu din timpurile biblice (Exodul 31:12-17; Ezechiel 20:12,20) și va fi semnul loialității față de El și în criza finală.

În timpul sfârșitului, sigiliul are și rolul de semn al protecției în fața forțelor distructive ale ultimelor șapte plăgi (vezi Ezechiel 9:1-11 pentru imaginile de fond din Apocalipsa 7:1-3). Așa se oferă răspunsul complet la întrebarea ridicată în Apocalipsa 6:17: cei care vor fi protejați în ziua mâniei lui Dumnezeu sunt credincioșii sigilați.

**Pavel ne îndeamnă să nu-L întristăm pe Duhul Sfânt prin care am fost pecetluiti (Efeseni 4:30). Ce vrea să spună? Prin ce fapte îl întristăm pe Duhul Sfânt? Ce decizii poți lua pentru a nu-L întrista?**

Luni, 4 februarie

Poporul lui Dumnezeu, sigilat

“Și am auzit numărul celor ce fuseseră pecetluiti: o sută patruzeci și patru de mii

**2. Care e numărul celor pecetluiti? Ce semnificație are acest număr?**

din toate semințiile fiilor lui Israel. Din seminția lui Iuda, douăsprezece mii erau pecetluiti;

**Apocalipsa 7:4-8** din seminția lui Ruben, douăsprezece mii; din seminția lui Gad, douăsprezece mii; din seminția lui Așer, douăsprezece mii; din seminția lui Neftali, douăsprezece mii; din seminția lui Manase, douăsprezece mii; din seminția lui Simeon, douăsprezece mii; din seminția lui Levi, douăsprezece mii; din seminția lui Ișahar, douăsprezece mii; din seminția lui Zabulon, douăsprezece mii; din seminția lui Iosif, douăsprezece mii; din seminția lui Benjamin, douăsprezece mii au fost pecetluiti.” Apoc 7:4-8

Anunțarea numărului celor sigilați marchează încheierea activității de sigilare. Ioan aude că numărul lor este de 144 000 din toate semințiile fiilor lui Israel. Numărul nu are înțeles propriu, ci figurat. Este pătratul lui 12 (12x12) înmulțit cu 1 000. Cifra 12 este simbolul poporului lui Dumnezeu: semințiile lui Israel și biserica creștină ridicată pe temeliea celor 12 apostoli (Efeseni 2:20). Prin urmare, numărul 144 000 semnifică totalitatea poporului lui Dumnezeu din timpul sfârșitului, o manifestare modernă a Israelului de odinioară.

Cele 12 seminții enumerate în Apocalipsa 7 sunt tot un simbol, o referire la Israelul din vechime, fiindcă ele nu mai există în prezent. Poporul evreu de astăzi nu mai este format din 12 seminții (zece dintre ele au fost duse în robie când au fost cucerite de asirieni – vezi 2 Împărați 17:6-23 – și s-au contopit cu alte popoare).

De asemenea, lista aceasta iese din tiparele obișnuite. Prima este numită seminția lui Iuda, în locul celei a lui Ruben. Semințiile lui Dan și Efraim sunt omise și sunt înlocuite cu cele ale lui Iosif

și Levi. Motivul omiterii lor este apostazia și căderea în idolatrie (Judecătorii 18:27-31; Osea 4:17).

Lista aceasta nu este faptică, ci spirituală. Ea reprezintă poporul lui Dumnezeu în totalitatea lui, și evrei, și neamuri.

Cei 144 000 sunt înfățișați ca o oaste din vechime organizată pentru război. În vechiul Israel, o unitate militară de bază era alcătuită din 1 000 de ostași (Numeri 31:3-6). De remarcat diferența numerică – 144 000, față de „oastea dușmană” – 200 de milioane de călăreți (Apocalipsa 9:16).

### ***Ce ar trebui să reținem despre acest grup special?***

“După aceea m-am uitat și iată că era o mare gloată pe care nu putea s-o numere nimeni, din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mâini,”

Apocalipsa 7:9

Mărti, 5 februarie

Marea gloată

### **3. Pe cine vede Ioan apoi? Cum sunt ei descriși și de unde vin? Ce strigă ei cu glas tare înaintea tronului lui Dumnezeu?**

“și strigau cu glas tare și ziceau: „Mântuirea este a Dumnezeului nostru, care șade pe scaunul de domnie, în preajura bătrânilor și în preajura celor patru făpturi vii. Și s-au aruncat cu fețele la pământ în fața scaunului de domnie și s-au închinat lui Dumnezeu și au zis: „Amin. Ale Dumnezeului nostru să fie lauda, slava, înțelepciunea, mulțumirile, cinstea, puterea și țaria în vecii vecilor! Amin.”

Apoc 7:10-12

Marea gloată sunt cei care au rămas credincioși, după cum o arată hainele neprihănitii lui Hristos cu care sunt îmbrăcați.

Regăsim aici o temă principală a Bibliei: mântuirea prin har. Oamenii aceștia, cei mântuiți de-a lungul istoriei sau cei o sută patruzeci și patru de mii din timpul sfârșitului, au dreptul la mântuire, la viața veșnică, la cerurile noi și la pământul nou doar pe baza neprihănitii lui Hristos, care le-a fost dată prin har.

„Cel mai aproape de tron stau cei care, cândva, au fost plini de zel pentru cauza lui Satana, dar care, ca niște tăciuni scoși din foc, L-au urmat pe Mântuitorul lor cu un devotament profund. Următorii sunt cei care și-au desăvârșit caracterele în mijlocul minciunii și al necredinței și care au respectat Legea lui Dumnezeu atunci când lumea creștină o declara fără valoare. Apoi vin milioanele de martiri din toate secolele. După aceștia, este «o mare gloată pe care nu

„Și unul din bătrâni a luat cuvântul și mi-a zis: „Aceștia, care sunt îmbrăcați în haine albe, cine sunt oare? Și de unde au venit?” „Doamne”, i-am răspuns eu, „tu știi.”

94

Și el mi-a zis: „Aceștia vin din necazul cel mare; ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului.” Apocalipsa 7:13-14

**STUDIUL 6**

putea s-o numere nimeni, din orice neam, din orice seminție, din orice norod și de orice limbă, care stătea în picioare înaintea scaunului de domnie și înaintea Mielului, îmbrăcați în haine albe, cu ramuri de finic în mâini» (Apocalipsa 7:9). Lupta lor a luat sfârșit, au obținut biruința, și-au sfârșit alergarea, au câștigat premiul. Ramura de palmier din mâinile lor este simbolul victoriei, iar haina albă – o emblemă a neprihănirii lui Hristos, care le aparține acum” (Ellen G. White, *Tragedia veacurilor*, ed. 2011, p. 665).

***Toți putem primi, prin credință, neprihănirea lui Hristos. Dar cum să păstrăm credința în necazuri și greutăți? Sau, mai important, cum să ne păstrăm credința în vremuri bune, de prosperitate? (Vezi Deuteronomul 8:11-17.)***

“Apoi m-am uitat și iată că Mielul stătea pe muntele Sionului și împreună cu El stăteau o sută patruzeci și patru de mii, care aveau scris pe frunte Numele Său și Numele Tatălui Său.

**Miercuri, 6 februarie**

**Cei care Îl urmează pe Miel oriunde**

Și am auzit venind din cer un glas ca un vuiet de ape mari, ca vuietul unui tunet puternic;

**4. Care sunt caracteristicile principale ale celor 144 000? Ce legătură există între acestea și caracteristica lor din Apocalipsa 14:12?**

și glasul pe care l-am auzit era ca al celor ce cântă cu alăută și cântau din alăutele lor.

**Apocalipsa 14:1-5** Cântau o cântare nouă înaintea scaunului de domnie, înaintea celor patru făpturi vii și înaintea bătrânilor. Și nimeni nu putea să învețe cântarea afară de cei o sută patruzeci și patru de mii, care fuseseră răscumpărați de pe pământ. Ei nu s-au întinat cu femei, căci sunt verguri, și urmează pe Miel oriunde merge El. Au fost răscumpărați dintre oameni, ca cel dintâi rod pentru Dumnezeu și pentru Miel. Și în gura lor nu s-a găsit minciună, căci sunt fără vină înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu.” Apoc 14:1-5

Aceste versete afirmă că cei 144 000 păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus (vers. 12). Ei se confruntă în criza finală cu toată mânia lui Satana, dar rămân fermi datorită relației lor strânse cu Isus.

**5. În ce sens „nu s-au întinat cu femei” cei 144 000? Ce legătură are acest lucru cu faptul că ei au fost răscumpărați dintre oameni ca „cel dintâi rod pentru Dumnezeu și pentru Miel”?**

**Apocalipsa 17:5** “Pe frunte purta scris un nume, o taină: „Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pământului”. Apocalipsa 17:5

Imoralitatea sexuală este simbolul necredincioșiei față de Dumnezeu. Apocalipsa 17:5 vorbește despre Babilon, biserica apo-

stată din timpul sfârșitului și despre fiicele ei, cu care toți oamenii de pe pământ vor fi comis adulter (Apocalipsa 18:3). Excepție vor face cei 144 000, care îi vor rămâne loiali lui Hristos și nu se vor împărtăși de ideile și practicile Babilonului și ale religiilor apostate. Ei îl „urmează pe Miel oriunde merge El” (Apocalipsa 14:4).

Cei 144 000 „au fost răscumpărați dintre oameni ca cel dintâi rod pentru Dumnezeu și pentru Miel” (vers. 4). În Israelul de odinioară, cel dintâi rod era rodul de cea mai bună calitate adus ca dar lui Dumnezeu. Cei 144 000 sunt speciali nu din cauza modului în care sunt mântuiți, ci pentru că sunt mutați la cer fără să vadă moartea. Ei sunt cele dintâi roade ale secerișului mai mare al celor mântuiți din toate secolele (Apocalipsa 14:14-16).

**Prin ce fapte ne expunem (poate inconștient) riscului de adulter spiritual? Avem motive să nu ne temem de acest risc?**

Joi, 7 februarie

Mântuirea este a lui Dumnezeu și a Mielului

**6. Apocalipsa afirmă despre credincioșii din timpul sfârșitului că sunt „fără vină”. Cum putem ajunge „fără vină”?**

**Apocalipsa 14:5** “Și în gura lor nu s-a găsit minciună, căci sunt fără vină înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu.” Apocalipsa 14:5

**2 Petru 3:14** “De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace.” 2 Petru 3:14

Ultima caracteristică menționată cu privire la cei 144 000 este aceea că „în gura lor nu s-a găsit minciună, căci sunt fără vină înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu” (Apocalipsa 14:5). Minciuna amintită aici se referă la amăgirile lui Satana din timpul sfârșitului (Apocalipsa 13:14). Oamenii, în majoritatea lor, vor alege să creadă minciunile lui, dar credincioșii din timpul sfârșitului vor primi dragostea de adevăr ca să fie mântuiți (2 Tesaloniceni 2:10,11).

Expresia „fără vină” (în greacă, *amōmos*) se referă la fidelitatea celor 144 000 față de Hristos. În Vechiul Testament, Avraam (Geneza 17:1) și Iov (Iov 1:1) au fost considerați fără prihană, cu toate că și

Știm însă că tot ce spune Legea, spune celor ce sunt sub Lege, pentru ca orice gură să fie astupată și toată lumea să fie găsită vinovată înaintea lui Dumnezeu. Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui prin faptele Legii, deoarece prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului. ei au fost păcătoși. Creștinii sunt chemați să fie sfinți și fără prihană înaintea lui Dumnezeu (Efeseni 5:27; Filipeni 2:15).

Dar acum s-a arătat o neprihănire pe care o dă Dumnezeu, fără lege – despre ea mărturisesc

### **7. De ce este foarte important pentru noi următorul pasaj biblic?**

Legea și Prorocii – și anume neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credința în **Romani 3:19-23** Isus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El. Nu este nicio deosebire. Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu." Romani 3:19-23

**La sfârșitul istoriei acestei lumi, cei 144 000 vor reflecta caracterul lui Hristos.** Mântuirea lor va reflecta ce a făcut Hristos pentru ei și nu sfințenia și faptele lor (Efeseni 2:8,9). Ei și-au spălat hainele și le-au albit în sângele Mielului (Apocalipsa 7:14) și sunt găsiți astfel „fără prihană, fără vină” înaintea lui Dumnezeu (2 Petru 3:14).

„Trebuie să fim curățiți de tot ce este pământesc, până când vom reflecta chipul Mântuitorului nostru și vom ajunge să fim «părtași naturii divine». (...) Când lupta vieții se va încheia, când armura va fi depusă la picioarele lui Isus, când sfinții lui Dumnezeu vor fi proslăviți, atunci, și numai atunci, vom putea să spunem cu siguranță că suntem mântuiți, fără păcat” (Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 3, ed. 2012, pp. 295–296).

***Cum putem duce o viață de sfințire, fără a cădea în capcana fanatismului și a perfecționismului? (Vezi Romani 3:19-23.)***

**Vineri, 8 februarie**

**Un gând de încheiere**

Identitatea celor 144 000 este un subiect controversat. Un lucru pare evident în Apocalipsa: ei sunt ultima generație de credincioși din zilele finale ale istoriei lumii. Știm că ei vor trece prin timpul strâmtorării și al celor șapte plăgi finale (Apocalipsa 7:15-17) și că loialitatea lor va fi pusă la probă ca în nicio altă generație anterioară.

Nu se arată din cine este alcătuit acest grup de mântuiți. Este una dintre tainele pe care Dumnezeu le-a păstrat pentru Sine (Deuteronomul 29:29). Cu privire la aceasta, am primit avertizarea:

„Domnul Hristos spune că unii din biserică vor prezenta povești și presupuneri, în timp ce Dumnezeu a dat adevăruri mărețe,

înălțătoare și înnobilitoare, care ar trebuie să fie păstrate în visticieria minții. Când oamenii aleg o teorie sau alta, când sunt curioși să știe ceva ce nu este necesar să știe, Dumnezeu nu-i călăuzește. Nu este planul Său ca aceia care sunt copiii Săi să prezinte niște presupuneri personale care nu sunt expuse în Cuvântul Său. Nu este voința Sa ca ei să intre în controverse cu privire la subiecte care nu-i vor ajuta din punct de vedere spiritual, cum ar fi: Cine trebuie să alcătuiască grupul celor o sută patruzeci și patru de mii? Fără îndoială, aceia care sunt aleși de Dumnezeu vor ști lucrul acesta în scurt timp” (Ellen G. White, *Solii alese*, cartea 1, ed. 2012, p. 174).

**Studiu suplimentar:** *Solii alese*, cartea 3, cap. „Neprihănirea și mântuirea”, ed. 2012, pp. 294–297.



## BIBLIA ȘI CARTEA ISTORIA MÂNTUIRII – STUDIU LA RÂND



### *Biblia: Leviticul 15–21*

1. Ce anume purta – în mod simbolic – țapul izgonit în pustiu?  
\_\_\_\_\_
2. Ce a poruncit Domnul cu privire la diferitele unități de măsurat sau cântărit?  
\_\_\_\_\_
3. În ce situație a spus Domnul că țara ar putea „să-i verse din gura ei” pe israeliți?  
\_\_\_\_\_
4. Cine nu avea voie să meargă nici la înmormântarea tatălui său?  
\_\_\_\_\_



### *Istoria mântuirii, cap. 50*

5. Ce categorii de oameni veneau la adunările adventiste?  
\_\_\_\_\_





## Partea I: PRIVIRE GENERALĂ

**Textul-cheie:** Apocalipsa 6:17

**Pasajul studiat:** Apocalipsa 7 răspunde la întrebarea din Apocalipsa 6:17: Cine va putea sta în picioare la a doua venire a lui Isus?

**Introducere:** Capitolul 7 răspunde la întrebarea din Apocalipsa 6:17. Vom discuta aici despre cei 144 000, care sunt sigilați, și despre marea mulțime în haine albe.

**Temele studiului:**

### I. Semnificația sigiliului și a sigilării

Documentele sunt sigilate pentru a secretiza sau pentru a valida conținutul lor. Oamenii sunt sigilați pentru a arăta cui îi aparțin sau pentru a fi protejați.

### **II. Efeseni 4:30 și conflictul cosmic**

În context, întristarea Duhului Sfânt este o versiune în miniatură a conflictului cosmic.

### **III. Numărul 144 000 este literal sau simbolic?**

Studiul susține interpretarea simbolică a acestui număr (detalii la tema 3, pe larg).

**IV. Cei 144 000 și marea gloată sunt două grupuri diferite sau două moduri de a-l descrie pe poporul lui Dumnezeu de la sfârșit?**

Există două concepții în biserică în această privință (vezi dezbaterea de la secțiunea de comentarii).

### **V. Romani 3:19-23 și semnificația expresiei „fără vină” (Apocalipsa 14:5)**

Studiul aduce Romani 3 ca argument că expresia „fără vină” nu înseamnă desăvârșire absolută (vezi tema aceasta pe larg).

**Aplicația pentru noi:** Participanții sunt invitați să se gândească la faptul că, în prezent, Dumnezeu limitează răul la semnificația imaginilor militare din Apocalipsa 7:1-8 și a cântării celei noi pe care doar cei 144 000 de mii o pot învăța (Apocalipsa 14:3).

## Partea a II-a: COMENTARIU

Capitolul 7 apare ca o paranteză între pecetea a șasea (Apocalipsa 6:12-17) și pecetea a șaptea (Apocalipsa 8:1). Capitolul 6 se termină

cu scena în care cei care I s-au împotrivit lui Dumnezeu le cer stâncilor și munților să-i ascundă de Fața Lui și de mânia Mielului (vers. 15,16) și în care ei ridică întrebarea: „Căci a venit ziua cea mare a mâniai Lui și cine poate sta în picioare?” (vers. 17). Întrebarea aceasta primește răspuns în capitolul 7, unde sunt două descrieri: cei 144 000 (vers. 4-8) și marea gloată (vers. 9-14). Cine vrea să supraviețuiască dezastrelor care însoțesc venirea lui Hristos trebuie să fie sigilat (vers. 1-3), să fie mântuit de Dumnezeu (vers. 10) și să aibă hainele spălate în sângele Mielului (vers. 14). **Rezultatul este formarea unui popor care stă înaintea tronului lui Dumnezeu și care Îi slujește în Templul Lui (vers. 15).** Scopul capitolului 7 în contextul mai larg este identificarea poporului lui Dumnezeu care va trăi chiar înainte de revenirea lui Hristos.

## **Temele principale ale studiului 6 pe larg:**

### **I. Semnificația sigiliului și a sigilării**

Odinioară, o carte era pecetluită din două motive: pentru a-i secretiza sau tăinui conținutul (Isaia 29:11; Apocalipsa 10:4) ori pentru a-l valida, pentru a arăta că este autentic sau oficial (1 Împărați 21:8; Estera 8:8; Ieremia 32:44). Primul pare a fi scopul principal al pecetluirii cărții din Apocalipsa, din moment ce, fiind deja în posesia lui Dumnezeu, ea este validă. **Prin ruperea pecetilor și deschidere este adus la vedere conținutul.**

Când este vorba de oameni, sigilarea are o semnificație simbolică. Sigiliul poate fi un semn al apartenenței (Exodul 21:2-6; Efeseni 1:13; 4:30; 2 Timotei 2:19; Apocalipsa 14:1) sau al protecției (Ezechiel 9:4-6). În iudaismul timpuriu, pecetluirea era asociată cu circumcizia. În creștinismul secolului al II-lea, era asociată cu botezul. Prin urmare, sigiliul aplicat de Dumnezeu oamenilor este semnul că ei Îi aparțin Lui (2 Timotei 2:19; Apocalipsa 9:4) și că El îi cunoaște pe cei ce sunt ai Lui. Din punct de vedere spiritual, sigilarea validează relația omului cu Dumnezeu.

Însă pecetluirea din Apocalipsa 7 este de alt tip. Aici, slujitorii lui Dumnezeu (vers. 3 – oamenii sigilați deja în primul sens al termenului) primesc aici un sigiliu ca semn al protecției de calamitățile din timpul sfârșitului (Apocalipsa 6:15 – 7:3). Vezi primul punct de la secțiunea Aplicația pentru noi.

## II. Efeseni 4:30 și conflictul cosmic

Poate părea surprinzătoare menționarea textului din Efeseni 4:30 în contextul sigilării în scopul protecției. Efeseni 4:30 apare în cadrul unei enumerări a comportamentelor care îl întristează pe Duhul Sfânt (Efeseni 4:25–5:2). Enumerarea aceasta are însă o tentă apocaliptică. Credincioșii sunt îndemnați să nu-i dea prilej Diavolului (Efeseni 4:27), ci să urmeze pilda lui Dumnezeu (Efeseni 5:1). Prin urmare, întristarea Duhului Sfânt apare în contextul conflictului cosmic dintre Dumnezeu și Satana. Credinciosul trebuie să imite caracterul lui Dumnezeu (adevărul, onestitatea, cuvântul bun și încurajator, bunătatea, mila, iertarea, dragostea, sacrificiul de sine) și nu caracterul lui Satana (minciuna, mânia, furtul, cuvântul stricat, amărăciunea, iuțimea, strigarea, clevețirea, răutatea). La fel ca în cartea Apocalipsa, micile bătălii zilnice pentru formarea caracterului sunt parte din marele conflict din univers.

## III. Numărul 144 000 este literal sau simbolic?

Interpretarea simbolică a acestui număr este mai rezonabilă.

1. Lista celor douăsprezece seminții nu se mai găsește în forma aceasta în altă parte; nu este o listă literală. Ca dovadă, Iuda este amintit primul, în locul lui Ruben. Iosif (tatăl lui Efraim și Manase) îl înlocuiește pe Manase. Seminția lui Dan nu apare deloc, dar este inclus Levi (compară cu Numeri 1:5-15; 13:4-15). De asemenea, fiii lui Iacov nu sunt enumerați în ordinea nașterii (Geneza 49:3-28).

2. Ioan precizează în Apocalipsa 1:1 că Dumnezeu a dat această descoperire ca să facă cunoscute sau, cum aminteam în studiul 1, să reprezinte simbolic (gr. *esēmanen*) evenimentele viitoare. De aceea, când citim Apocalipsa, cel mai bine este să luăm totul simbolic, cu excepția pasajelor în care sensul literal este evident.

3. Interpretarea literală a semințiilor fiilor lui Israel nu se justifică, deoarece cel puțin zece dintre aceste seminții s-au pierdut fără urmă. Unii evrei își pot trasa genealogia până la Iuda, Beniamin sau Levi, dar mai greu până la ceilalți descendenți ai lui Iacov.

## IV. Cei 144 000 și marea gloată sunt grupuri diferite de oameni sau moduri de a-L descrie pe poporul lui Dumnezeu de la sfârșitul timpului?

Unii cred că este vorba de două grupuri diferite de oameni; alții cred că este vorba despre un singur grup. În acest studiu, vom prezenta

pentru început două argumente că avem de-a face cu un singur grup de oameni prezentat în două moduri.

În primul rând, în Apocalipsa, termenii utilizați pentru poporul lui Dumnezeu din timpul sfârșitului sunt de multe ori interschimbabili. Oferim în acest sens două exemple: (1) Poporul lui Dumnezeu este numit „rămășița” în Apocalipsa 12:17, apoi cei 144 000, în Apocalipsa 14:1. Însă Apocalipsa 14:1 face aluzie la Ioel 2:32, unde poporul lui Dumnezeu este numit „cei rămași”. Cele două imagini reprezintă deci un singur grup de oameni. (2) Mai târziu, în Apocalipsa 14:12, cei 144 000 sunt numiți „sfinți”. Deci, rămășița, cei 144 000 și sfinții sunt termeni diferiți care descriu același grup.

În al doilea rând, Ioan nu îi vede niciodată pe cei 144 000. El aude numărul lor (Apocalipsa 7:4), iar după aceea se uită și vede marea gloată pe care nu putea s-o numere nimeni (vers. 9). Avem aici un procedeu literar caracteristic pentru Apocalipsa. Ioan aude ceva (Leul) și vede altceva (Mielul); însă cele două sunt moduri diferite de a descrie una și aceeași realitate (Apocalipsa 5:5,6; vezi și Apocalipsa 1:10-12; 17:1,3).

Însă mulți cred că cei 144 000 și marea gloată reprezintă două grupuri distincte – primul fiind poporul lui Dumnezeu din timpul sfârșitului, iar al doilea, poporul lui Dumnezeu din toate secolele. Apocalipsa spune că marea gloată nu poate fi numărată, stă în picioare înaintea tronului și apare după necazul cel mare.

### **V. Romani 3:19-23 și semnificația expresiei „fără vină” (Apocalipsa 14:5)**

Textul din Romani 3 afirmă clar că nimeni nu este socotit neprihănit înaintea lui Dumnezeu prin fapte (Romani 3:20). Toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu (Romani 3:23). Verbul „a păcătui” din versetul 23 este la timpul prezent (gr. *husterountai*), ceea ce înseamnă că vom avea permanent nevoie de un Mântuitor și de iertarea pusă la dispoziția noastră prin jertfa Sa. Situația aceasta nu se va schimba decât când păcatul va fi definitiv îndepărtat și vom primi sigiliul aprobării lui Dumnezeu în vederea nemuririi. Prin urmare, „fără vină” nu înseamnă fără nevoie de iertare. Înseamnă că oamenii aceștia sunt atât de devotați, încât preferă să moară decât să păcătuiască. Ei au încredere că Isus le va păstra hainele curate (Apocalipsa 7:14) și nu renunță la devotamentul lor față de Acela care i-a răscumpărat (Apocalipsa 14:4,5).

### **Partea a III-a: APLICAȚIA PENTRU NOI**

1. Când te gândești la Apocalipsa 7:1-3, crezi că ne aflăm în perioada în care forțele răului sunt ținute pe loc sau în perioada în care ele acționează nestingerit? Dacă Dumnezeu le ține pe loc, cine este cel care produce toate calamitățile? De ce pedepsește Dumnezeu când pedepsește? Câteva răspunsuri posibile:

Dezastrele care se petrec astăzi ne dau cu siguranță impresia că totul se prăbușește. Pe de altă parte, în comparație cu ororile holocaustului și ale celui de-al Doilea Război Mondial, victimele terorismului sunt relativ puțin numeroase și, în general, oamenii sunt în siguranță. Am putea afirma deci că cele patru vânturi nu au început încă să bată.

În cartea Apocalipsa, degetul acuzator pentru relele din lume se îndreaptă către Satana (9:11; 12:12). El este distrugătorul, nu Dumnezeu.

Când pedepsește, Dumnezeu nu urmărește să rănească și să distrugă. El vrea să-și disciplineze poporul (ca în Apocalipsa 3:20) sau să-l ocrotească de forțele răului (Apocalipsa 7:1-3; 20:7-10). Satana este neobosit în eforturile lui de a distruge. Dacă Duhul Sfânt nu i-ar impune limite, situația actuală ar fi mult mai rea.

2. De ce se folosesc atât de multe imagini militare în Biblie? Imaginile militare sunt familiare și astăzi, deoarece conflicte armate există și acum. Dumnezeu îi întâmpină pe oameni la nivelul lor și le vorbește pe limba lor despre adevărurile spirituale. În Apocalipsa, observăm că bătăliile cele mai importante sunt de multe ori un „conflict al declarațiilor”. Războiul din cer se dă între Hristos și „pârâșul fraților noștri” (Apocalipsa 12:10,11). Bătălia de la Armagedon este câștigată de cei vigilenți spiritual (Apocalipsa 16:14-16).

3. Care este sensul expresiei „o cântare nouă” din Apocalipsa 14:3? De ce nu pot învăța cântarea aceasta decât cei 144 000 de mii? Aceștia au o experiență specială, fiindcă au trecut prin evenimentele din vremea sfârșitului care le-au modelat caracterul într-un mod aparte (Apocalipsa 7:1-3; 14:1-5). Necazul cel mare din timpul sfârșitului îi va determina să-L aprecieze pe Hristos într-un mod deosebit. Dumnezeu nu-și dorește să existe acest necaz, dar prin el îi ajută pe urmașii Lui să fie asemenea lui Hristos. Credincioșii din timpul sfârșitului vor putea împlini atunci un rol unic în veșnicie (Apocalipsa 7:14,15 – vezi tema 4).